

tanrininyasasi.org

Ek 8a: Tapınak Gerektiren Tanrı'nın Yasaları

Bu sayfa, Tanrı'nın Yasası'nın yalnızca Kudüs'te Tapınak mevcutken yerine getirilebilen buyruklarını ele alan bir serinin parçasıdır.

- [Ek 8a: Tapınak Gerektiren Tanrı'nın Yasaları](#) (Bu sayfa).
- [Ek 8b: Kurbanlar — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8c: Kutsal Kitap'taki Bayramlar — Neden Günümüzde Hiçbiri Yerine Getirilemez](#)
- [Ek 8d: Arınma Yasaları — Tapınak Olmadan Neden Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8e: Ondalıklar ve İlk Ürünler — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8f: Komünyon Ayini — İsa'nın Son Akşam Yemeği Fısıh'tı](#)
- [Ek 8g: Nezirlik ve Adak Yasaları — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8h: Tapınakla İlgili Kısmi ve Sembolik İtaat](#)
- [Ek 8i: Çarmıh ve Tapınak](#)

Giriş

Başlangıçtan itibaren Tanrı, Yasası'nın belirli bölümlerinin yalnızca tek bir yerde uygulanacağını belirledi: Adını oraya koymayı seçtiği Tapınak'ta (Yasa'nın Tekrarı 12:5-6; 12:11). İsrail'e verilen birçok düzenleme — kurbanlar, sunular, arınma ritüelleri, adaklar ve Levililer kâhinliğinin görevleri — fiziksel bir sunağa, Harun'un soyundan gelen kâhinlere ve Tapınak ayakta olduğu sürece var olan bir temizlik sistemine bağlıydı. Hiçbir peygamber ve İsa'nın Kendisi bile bu buyrukların başka bir yere taşınabileceğini, yeni koşullara uyarlanabileceğini, sembolik uygulamalarla değiştirilebileceğini ya da kısmen yerine getirilebileceğini öğretmedi. Gerçek itaat her zaman basit olmuştur: Tanrı'nın buyurduğunu tam olarak yaparız ya da itaat etmiyoruzdur: “**Size buyurduğuma ne ekleyin ne de ondan çıkarın**; yalnızca Tanrınız RAB'bin size verdiği buyrukları tutun” (Yasa'nın Tekrarı 4:2; ayrıca bkz. Yasa'nın Tekrarı 12:32; Yeşu 1:7).

Koşullardaki Değişim

Milattan sonra 70 yılında [Kudüs'teki Tapınak'ın yıkılmasından](#) sonra durum değişti. Bu, Yasa değiştiği için değil — Tanrı'nın Yasası kusursuz ve sonsuzdur — Tanrı'nın bu özel buyrukların yerine getirilmesi için gerekli kıldığı unsurlar artık mevcut olmadığı için oldu. Tapınak, sunak, kutsanmış kâhinler ve kızıl ineğin külleri olmadan, Musa'nın, Yeşu'nun, Davut'un, Hizkiya'nın, Ezra'nın ve elçilerin kuşaklarının sadakatle yerine getirdiğini aynen tekrarlamak kelimenin tam anlamıyla imkânsızdır. Sorun isteksizlik değil; imkânsızlıktır. Tanrı'nın Kendisi bu kapıyı kapattı (Ağıtlar 2:6-7) ve hiçbir insanın başka bir yol icat etmeye yetkisi yoktur.

Francesco Hayez tarafından yapılan ve M.S. 70 yılında ikinci Tapınak'ın yıkılışını gösteren tablo.

İcat Edilmiş ya da Sembolik İtaat Hatası

Buna rağmen, İsrail yaşamının bazı unsurlarını yeniden canlandırmaya çalışan birçok Mesihçi hareket ve grup, bu yasaların indirgenmiş, sembolik ya da yeniden kurgulanmış biçimlerini oluşturmuştur. Tevrat'ta buyurulmayan kutlamalar düzenlerler. Bir zamanlar kurbanlar, kâhinlik ve kutsal bir sunak gerektiren şeylerin yerine “bayram provaları” ve “peygamberlik şölenleri” icat ederler. Yaptıklarına “itaat” derler; oysa gerçekte bunlar, kutsal dil ile süslenmiş insan icatlarından ibarettir. Niyet samimi görünebilir, fakat gerçek değişmez: Tanrı'nın her ayrıntısını belirlediği yerde kısmi itaat diye bir şey yoktur.

Batı Duvarı olarak da bilinen Ağlama Duvarı, Romalılar tarafından M.S. 70 yılında yıkılan Kudüs Tapınağı'ndan kalan bir kalıntıdır.

Tanrı, Yasakladığını Yapma Girişimlerimizi Kabul Eder mi?

Bugün dolaşan en zararlı düşüncelerden biri, Tapınak'a bağlı buyrukları "elimizi taşın altına koyarak" yerine getirmeye çalıştığımızda Tanrı'nın bundan hoşnut olduğu inancıdır; sanki Tapınak'ın yıkılışı O'nun isteği dışında olmuş ve biz de sembolik eylemlerle O'na bir tür teselli sunabilirmişiz gibi. Bu ciddi bir yanlış anlamadır. Tanrı'nın bizim doğaçlamalarımıza ihtiyacı yoktur. Sembolik ikamelerimize ihtiyacı yoktur. Ve Kendi ayrıntılı talimatlarını hiçe sayıp itaatin kendi sürümlerini üretmemizle onurlandırılmaz. Tanrı, belirli yasaların yalnızca seçtiği yerde, atadığı kâhinlerle ve kutsadığı sunak üzerinde yapılmasını buyurduysa (Yasa'nın Tekrarı 12:13-14), bunları başka bir yerde ya da başka bir biçimde yerine getirmeye kalkışmak bağlılık değildir; itaatsizliktir. Tapınak tesadüfen kaldırılmadı; Tanrı'nın buyruğuyla kaldırıldı. O'nun askıya aldığını yeniden yaratabileceğimizi varsaymak sadakat değil, küstahlıktır: "RAB, yakmalık sunular ve kurbanlardan mı hoşnut olur, yoksa RAB'bin sesini dinlemekten mi? İşte, itaat kurbandan iyidir" (1 Samuel 15:22).

Bu Serinin Amacı

Bu serinin amacı bu gerçeği açıkça ortaya koymaktır. Hiçbir buyruğu reddetmiyoruz. Tapınak'ın önemini küçümsemiyoruz. Hangi yasalara uyup hangilerini görmezden geleceğimizi seçmiyoruz. Amacımız, Yasa'nın tam olarak ne buyurduğunu, bu düzenlemelerin geçmişte nasıl yerine getirildiğini ve neden bugün yerine getirilemediklerini göstermektir. Kutsal Yazılar'a ekleme, uyarlama ya da insan yaratıcılığı olmadan sadık kalacağız (Yasa'nın Tekrarı 4:2; 12:32; Yeşu 1:7). Her okuyucu, bugünkü

imkânsızlığın bir başkaldırı değil, Tanrı'nın Kendisinin gerekli kıldığı yapının yokluğu olduğunu anlayacaktır.

Bu nedenle, temelden başlıyoruz: Yasa'nın gerçekte ne buyurduğu — ve bu itaatin neden yalnızca Tapınak var olduğu sürece mümkün olduğu.